

ad § 22.

Denne § stemmer i det Væsentlige med Reglerne i § 34 i Loven af 17de Marts 1856.

ad §§ 23—27.

Disse §§ handle om Brandgavle. Da de derom hidtil bestaaende meget ufuldstændige Bestemmelser i Forordn. af 6te April 1832 § 14 B ved administrativ Praxis i de væsentligste Retninger ere udviklede i Overensstemmelse med §§ 35—39 i Loven af 17de Marts 1856, har Man ikke havt Betænkelse ved at gjøre disse gjældende ogsaa for Kjøbstæderne, kun at de mindre Forhold i disse have medført nogle Modifikationer i de i § 23 angivne Maal, hvorved disse bringes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i andre §§ af nærværende Udkast.

ad § 28.

Efterat Forordningen af 24de Januar 1761 Cap. IV. § 22 havde bestemt, at, hvor Indvaanernes Formue og Omstændigheder gjorde det muligt, skulde efterhaanden alle Straaetage ganske affattes og istedetfor med Tagstene belægges, blev der ved Forordningen af 6te April 1832 §§ 1—6 givet Forfrifter, stg. til at bevirke bemeldte Tages aldeles Affæfelse, fra hvilke der efter samme Forordnings § 7 ingen Dispensation meddeltes. Senere ere der givne flere administrative Bestemmelser om Væfaffenheden af det Materiale, hvoraf Tagbedækninger i Kjøbstæderne skulle bestaae, hvilke ere stemmende med den i Loven af 17de Marts 1856 § 40 for Kjøbenhavn givne Forfrift. Man har derfor ligefrem kunnet optage denne Bestemmelse i Udkastet, hvorhos Man, da Blakaten af 29de Januar 1845, der indeholder detaillerede Bestemmelser om Benyttelsen af Asfalt til Tagbedækning, alt er gjældende for Kjøbstæderne, ligeledes har henviist til denne som fremdeles gjældende.

Ved allerhøieste Resolution af 6te April 1834 (sfr. Kancellifrivelse af 23de August s. A.) blev Kancelliet bemyndiget til at indrømme de bornholmse Kjøbstæder en yderligere Lempning med Hensyn til den Frist, inden hvilken alle Straaetage i Kjøbstæderne efter Forordn. af 6te April 1852 § 1 i Almindelighed skulle

være nedtagne, hvilke Moderationer Man efter Bornholms særegne lokale Forhold har troet fremdeles at burde lade blive i Kraft, af hvilken Grund Man har optaget en dertil stg. Bestemmelse i §'en.

ad § 29.

Denne § handler om Tagrender og Gesimser. Ved Forordn. af 6te April 1832 § 10 er det forbudt at anbringe Tagrender af Træ, hvilket ved administrativ Fortolkning er erklæret anvendeligt paa alle Trærender paa Guse, sfr. Kancsfr. 4. Juni 1833. Hvad Gesimser angaaer, har den hidtil bestaaende Tilstand, navnlig i Henshold til tvende Skrivelser fra Justitsministeriet af 23de December 1854 og 22de Februar 1855 været saaledes, at disse, forsaavidt de anbringes paa grundmurede Bygninger, skulle være murede, men at det, hvad Bindingsværksbygninger angaaer, er tilladt at anbringe dem af Træ, dog saaledes at det overlades Vedkommende enten at benytte disse eller Sugfjel, naar Taget overflyder samme; men dersom Trægestimser anbringes aaben, for som Rende at modtage Vandløbet fra Taget, er det antaget, at den indvendig bør beklædes med uantændeligt Materiale, for at afværge, at Ildfunter i Ildbrandstilfælde skulle kunne henligge i den og antænde den og Tagværket.

Da disse Bestemmelser maae ansees hensigtsmæssige, har Man affattet nærværende § i Overensstemmelse hermed, kun at Man med Hensyn til Gesimser paa grundmurede Bygninger har optaget den Bestemmelse fra Loven af 17de Marts 1856 § 41, at de undtages sesvis af Bygningskommissionen med Amtets Approbation kunne tillades anbragte af Træ, hvor Forbud herimod vilde medføre særegne Vanskeligheder, og mod at de da enten røres, gibses eller dækkes med andet usforbrændeligt Materiale. Man har derhos i Henshold til Udkastets § 32 tilføjet, at nærværende §'s Forbud ikke ere gjældende for Bygninger, der ligge i en Afstand af 10 Alen fra anden Mand's Grund,

ad §§ 30—31.

I disse gives Forfrifter om Udlæggere til Værers Opheisning, Træluger og Trapper.